

ξάρτητος και στρατευμένος· μπορεί κανένας να έχει την πρόθεση να διατηρήσει στα άδυτα του νου του μια σκέψη ατομική, αλλ' όταν μια φορά παραδεχθεί να συμβαδίσει με την αγέλη και εγκαταλειφθεί στη διαβρωτική επιρροή, σιγά σιγά, ίσως και χωρίς να το θέλει και να το καταλαβαίνει, υποτάσσεται ολόκληρος. Μερικοί τόνοι στην *Τετράχρονη Νύχτα* μαρτυρούν ακόμα την παρουσία του ποιητή, αλλά τα περισσότερα "ποιηματα" δεν είναι τίποτε άλλο παρά έμμετρα, υπαγορευμένα κύρια άρθρα προπαγανδιστικής και μαχητικής εφημερίδας.

Τεύχ. 10, σ. 324

Για τον Αναγνωστάκη και λοιπούς σημειώνει:

Ο κ. Μ. Αναγνωστάκης στις *Εποχές*, ο κ. Β. Καθάριος στα *Ουκίσσημα της Α.Μ. του Θανάτου*, ο κ. Μπ. Νίντας στη *Δωδέκατη ομιλία* Ξανατραγουδούν μια διάθεση πολυτραγουδημένη, την πικρία, την πλήξη, την κούραση, την απογοήτευση, την αποκαρδίωση, την αηδία. Μερικοί πολύ δονισμένοι τόνοι μαρτυρούν ότι όσο κι αν είναι πιθανόν να επηρεάστηκαν από ορισμένους προγενέστερους ποιητές αισθάνθηκαν και οι ίδιοι ειλικρινά την ανάγκη λυγμικά να σαρκάσουν. Εν μέρει ανανεώνουν τα πολυακουσμένα μοτίβα.

Ο.π., σ. 324

Βέβαια, όπως έχουμε δει, το 1946 η κρίση της για τον Μ. Σαχτούρη και τον Δ. Π. Παπαδίτσα ήταν ανάλογης ευστοχίας:

Τις συλλογές των κ.κ. Τ. Ανθήλη, Μ. Σαχτούρη και Δ. Παπαδίτσα, *Ο ταξιδευτής*, *Η λησμοτημένη*, *Εντός παρεμβάσεως*, τις πετώ αδισταχτα πίσω από το συμβολικό του παραβάν για το οποίο μίλησα σε άλλο μου άρθρο.

Μάρτιος 1946, τεύχ. 1, σ. 30

Αμηχανία, έλλειψη ευαισθησίας ή, μάλλον, αδυναμία να αποτινάξει την πεπαλαιωμένη αισθητική της αγωγή;

Την προσφορά του Ζ. Οικονόμου, που είχε αρχίσει από τη δεκαετία του '30 με ποιήματα και δοκίμια, όπως έχουμε δει στην *Ιστορία... του Μεσοπολέμου*, μάλλον πρέπει να τη γνωρίζει, τουλάχιστον ακροθιγώς, για να αποφαινεται τόσο καταλυτικά υποστηρίζοντας:

[...] Ο κ. Οικονόμου συχνά αποφεύγει αυτόν τον μόχθο· μεταφέρει αυτούσια στο χαρτί τα διανοήματά του. Με κόπο καταλαβαίνουμε ότι ο κ. Οικονόμου είναι ένας άνθρωπος πολύ πικραμένος, πολύ απογοητευμένος, που πιστεύει ότι δεν μπορεί να εύρει κάποια ανακούφιση, κάποια ανάπαυση και κάποια λύτρωση παρά μόνο στην επιστροφή στη

